

ΤΟ ΚΟΡΤΕ

Αριθμός

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

ΜΟΥ

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ
ΒΙΓΚΛΑ ΤΡΙΝΑΣΟΥ
ΔΟΛΑ ΔΕ ΚΟΝΤΡΑΛ

ΥΚΟΜΙΔΙΑ

ΔΟΧΙΑΣ

ΡΩΜΑΙΟΣ

ΕΡΕΣΡΕΙΑΣ

ΑΚΤΙΝΕΣ. ΡΑΪΤΣΚΕΝ

ΦΑΣΑΡΙΑΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΑΚΙΑΣ

ΔΙΑΚΟΣ

ΤΟ ΜΑΓΚΟΠΑΙΔΟ

Θ ΔΙΑΒΟΛΟΣ

ΤΟ ΤΣΑΡΚΙΟΜΑΚΙ

ΣΗΖΑΡ

Ο ΚΟΥΑΣΙΜΟΛΟΣ

ΤΟ ΜΕΛΑΝΟΥΡΙ

ΧΑΧΑΣ

ΜΑΝΒΕ

ΤΟ ΚΕΡΑΤΟ

ΣΑΡΔΑΝΑΠΔΟΣ

ΡΕΠΟΡΤΕΡ

ΤΟ ΤΡΕΧΑΝΤΗΡΙ

Ο ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ

Ο ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΤΟ ΛΑΓΩΝΙΚΟ

Χά! χά! χά! 'Ο τρελλός ό Νίκος τί μου άπαντά στην έπιστολή του που του έγραφα να μ'άν πνε
τρελλός από τον έρωτα. Χά! χά! χά! 'Ακούε να μου γράφη :

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

—ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑ—

Τεμπελίστικη ζωή όλοι έδω βιοΰσιν,
Οί άνδρες με ραχάτι ξαπλώνουν τής άριδες
Είς τά καφενειά μας, κ' εκεί νερό ροφούσιν
Διαρκώς διαβάζοντες τής έφημερίδες·
Αί δέ κυρίαί ψί-ψί-ψί, πάντοτε φλυαρούσιν :
'Εκείνη έκαμεν αυτό, ή άλλη τό και τό
Τής άλλης χίλια δύο καταμαρτυρούσιν
Και τί συνέβη σ' άλλης κατά τόν τοκετό.

Προχθές τας άπνοσχόλει είς έρωσ τρυφερός !
Είς νέος τάχει ψήσει με μιά χήρα άφράτη
'Ε κ ε ι ν ο ς είνε νέος είς άκρον.... νεαρός. . . .
Μά και 'Ε κ ε ι ν η είνε ένα πρώτης κομμάτι...
'Η γλώσσες λένε ή κακές πώς έχει προχωρήσει
'Η ώραία χήρα πολύ στόν έρωτά της
Μετά τού νέου τούτου ποΰ έχει αγαπήσει
Και περιμένουν για να ίδούν... πρισμένη τήν
[κοιλιά της.

Μά κάθε μιά θα έβγη στο τέλος γελασμένη
Και θα μείνουν όλες μόνον με τήν χαρά,
Γιατί καλά γνωρίζει κάθε έρωτευμένη
Πώς ή ά χ λ ά δ α π ί σ ω τήν έχει τήν ούρά...

Κατόπιν συνεκίνησε τά ένταΰθα πλήθη
Στήν «'Αστραπήν» ή ειδίσις ή αναγραφείσα :
Πώς ανέφλεξεν ό έρωσ τά τρυφερά τά στήθη
Μιάς μοδιστρούλας, ήτις τρελλώς έρωτευθείσα
'Ενός ώραίου νέου, και είς τούς λόγους πλάνου
Ψυχή αύτῶ και σώματι ή κόρη παρεδόθη...
Πλάν άφ'ού μαζή 'γλεντήσανε και με τό παραπάνου
Σκληρως παρά τού νέου ή κόρη έπροδόθη...
'Ο νέος οΰτος έμμανώς τήν αδελφή τήν άλλη
Τής μοδιστρούλας ταύτης επίσης έρασθείς,
'Αφ'ού καλώς έγλένησε τ' άφράτα ταύτης κάλλη
και τούτων κορεσθείς
Σκληρως τήν έγκατέλειψε, σκληρως τήν άπαρνήθη..
'Η δέ δευτέρα αδελφή, κι' αύτή έρωτευθείσα
Τόν νέον, όστις έχει λίθον μέσα στα στήθη...
Και γονεΰς και αδελφήν, πάντας άπαρνηθείσα
Διά τήν 'Ιταλίαν μαζή του άνεχώρησεν !...
Ταύτης δέ ή αδελφή, ή πρώτη έρωμένη,
Τό γεγονός μαθούσα άμέσως παρεφρόνησε
Και στοΰ Δρομοκαίτη είνε τόρα κλεισμένη.

Προτού συνέλθην ό κόσμος έκ τής συγκινήσεως
Διά τό ειδύλλιον αυτό, τό συγκινητικό
'Ενεσκηψεν ή φήμη μιās νέας είδήσεως :
'Ενα παιδάκι έκθετο—ήτο ... άρσενικό !—
Εύρέθη τό καΰμένο σφικτά σπαργανωμένο
Στό δρόμο. Κείμενον εκεί ήσύχως έκλαθυήριζε,
'Υπό αστόργου μάννας έγκαταλελειμμένο,
'Ως ένα πικρό παράπονο γι' αυτό να έψιθύριζε...
Κι' άρχισαν άμέσως ή γλώσσες να δουλεύουν
Ποία τό έγκατέλειπεν εκεί μέσα στη στράτα
Να μάθουν σώνει και καλά όλοι έδω γυρεύουν.
Τάχα φτωχή να τώρριξεν ή άριστοκράτα ;
Κι' έγεινε ένα σουσουρο για με πρωτοφανές ;
Παντού ψιθυρίσματα σιγά και στο κρυφό.
'Η γυναικούλες έβαλαν στο τέλος τής φωνές,
'Όταν άνεκαλύφθη πώς μιας κόμ-ιλ-φδ
'Ητο τό παιδί αυτό, ποΰ τούχε μετά έραστοΰ
Συλλάβει προ νηρά μινών ή κομ-ιλ-φδ κυρία,

'Οντος τού γεγονότος είς όλους μας γνωστοΰ...
Και οΰτω, φίλε, έληξεν κι' αύτή ή ιστορία...

Δόλα δε-Κοντραλ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ

Μιά δούλα πρωταγάλησα, μιá κομ-ιλ-φδ κοπέλλα,
'Αφράτη σαν ροδάκινο, γλυκειά σαν καραμέλα !
Με αγαπούσε και αύτή, με είχε για Θεό της
Μά γώ ποιο περισσόνερο 'λάτρευα τό...μυσθό της !
Ποΰ κάθε πρώτη τού μηνός μουδινε είς τó χέρι...
Γιατί τó είχε σίγουρο πώς θα με κάμη...ταϊρι !...
'Ετσι 'περνούσαμε μαζή ζωή χαριτωμένη...
'Ηταν και φίνος κόμματος ή δούλα ή 'Ελένη.
'Αλλά αύτήν μας τήν ζώην τήν πλήρη εδνυχίας
'Ηλθε και μās έτάραξε, φίλοι, ένας λοχίας,
'Όστις με χίλια κοπλιμιάν 'κατάφερε τή δούλα
Και άπιόντες άχοντο μιá...δλόδροση αϋγοΰλα!
Θεέ ! όποία συμφορά ! όποία ιστορία !
'Η δούλα μου με άφησεν είς τού λουτροΰ τά...κρά !
Πώς να ξεχάσω, φίλοι μου, τ' ώραίο περιστέρι
Και τούς κεφτέδες ποΰτρωγα βράδν και μεσημέρι ;
Πώς να ξεχάσω τά φιλά, τού δουλικού τά χάδια
Κι' όσα τó βράδν μουδινε στο πιάτο...αποφάγια ; !!
Τά Φάληρα, τήν Κηφισσιά, τήν εϋμορφη Γλυφάδα,
Ποΰ 'γλεντούσαμε μαζή μ'αύτήν τήν σουσουράδα ; !
Μοΰ 'ερχεται, με τόν Θεό, να χάσω τά μυαλά μου
Γιά τó μεγάλο και φρικτό έτοΰτο πάθημά μου.
Δεν ήλιπιζα οΰδέποτε μιá τέτοια δυστυχία
Ν' άφίση ένα τέτοιο νιο χάριν τού κερ λοχία !
Δεν ήλιπιζα πώς γρήγορα τόσο να μου βάλη
Δύο μεγάλα και χονσά...κέρατα στο κεφάλι !
'Αχ ! δεν 'μπορω να ζήσω πια από τήν δούλα χώρα...
Δεν λησμονοΰνται εύκολα τά τόσα...αποφόρια !
Ποΰ διπλομπαλωνόμουμα από τ' άφεντικά της
Δεν σβύνοντ' έτσι τά γλυκά κι' δλόθεσμα φιλά της.
Δεν ήμπορω οΰτε στιγμή να τήν άλησμονήσω
Δεν ήμπορω οΰτε λεπτό χωρίς αύτή να ζήσω.
Πώς να ξεχάσω μιá βραδνά εκεί ποΰ τραγουδούσα
Και τήν κιθάρα μου γλυκά για δαΰτη εκτυπούσα
Ποΰ 'βγήκε απ' τ' άπέναντι τó σπῆτι μιá κυρά
Και μ' έκανε μουσικίδι μ' ά μ φ ί β ο λ α νερά ; !
'Ας εδρισκόνταν άνθρωπος να με πληροφορήση
Με τόν λοχίαν τή φωληά ποΰ να τήν 'εχη κίση ;
Ποΰ νάχη κίση τή φωληά ή δούλα ή αφράτη
Κι' άς 'εχανα ό δύστυχος και τώνα μου τó μάτι.
Να 'ετρεχα γονυπειώς έμποδος στο άγγελούδι,
Να 'ελεγα τού πόνου μου περιπαθές τραγοΰδι,
'Ισως και εκατάφερα τó δουλικό και πάλι,
'Ισως και τής έγύριζα τó κλούβιο της κεφάλι,
'Ισως και έματαίωνα αύτήν τήν δυστυχία,
Και άφινε μέσα στην χαρά αυτών τόν κερ λοχία.
'Όταν θυμοΰμαι τά ψιλά ποΰπερα κάθε μῆνα,
Και τήν πληθύν τών... φαγητών ποΰτρωγα στην κουζίνα...
'Όσαν θυμοΰμαι όλ' αυτά μου'ερχεται σκοτοδίνει,
Και τί δεν έδοκίμασα ό δύστυχος για... 'Κείνη !...
'Απόλετο πλέον για με αύτή ή εδνυχία,
Τόρα γλεντῶ τó δουλικό μαζή με τόν λοχία...
Τόρα με πλάκωσε δεινή, φρικτή, άδεκαρία,
Δεν έχει ποιά οΰτε φιλά, οΰτε τραπεζαρία !
Δεν έχει ποιά γλυκό φιλί, γαλόπουλο, κεφτέδες,
Δεν έχει ποιά γλυκό κρασί οΰτε... κ ρ υ φ ο ν σ μ ε ζ έ δ ε ς !
'Απόλωτο, απόλετο για με τόν φονκαρά,
Και ή κοιλιά μου θα κτυπῶ αϊώνιο... ταμπουρά !

Τῆ δοῦλα ποῦ ἀπέκτησα μὲ βίασάνα καὶ πόνο,
Θὰ τὴν γλεντιάη μιὰ χαρὰ ὁ κὺρ λοχίας μόνο !
Ἄλλοι σὲ μὲ τὸν φουκαῖρὰ ποῦ ἔγεινα μανιάρα
Γιατί μου τὴν ἔφερε τὸ δουλικὸ ἐξάρα !
Θυμοῦμαι ἕνα βράδυ ἢ προσφιλῆς Ἑλένη,
Εἰς τὴν τραπεζαρίαν μὲ χάριν μὲ πηγαίνει,
Κ' ἐκεῖ σὲ πλήθος φαγητῶν καὶ βαρυνίμων οἴνων,
Τὸ κήπελον ἐγέμισα, τὴν δὲ ρεσίνα πίνων
Εἶπα τῆς Ἑλενίτσας μου :—Τὸ πίνω στήν ὑγεία σου,
Κι' ἐκεῖνη μοῦλεγε γλυκά:—Ὁ, τι ποθ' ἢ καρδιά σου !!
Τώρα ἀδίκως κάθουμαι τὸν πόνο μου καὶ λέω,
Τὰ περασμένα μου θυμοῦμαι τὰ μεγαλεῖα καὶ κλαίω !
Ἐσβέσθησαν σὲ μιὰ στιγμή τὰ τόσα ὄνειρά μου,
Κι' ὁ κόσμος ὅλος μὲ γελά μ' αὐτὸ τὸ πάθημά μου.
Κι' ὅπου περνῶ μοῦ λένε:—«Μωρὸ τί ξαφνικό,
Ποῦ σοῦφερειν ὁ λοχίας καὶ τὸ δουλικό».

Τοῦ κάκου προσπαθοῦσα νὰ εὔρω τὴν αἰτία,
Ποῦφερε τὴν ἀγάπη μου σ' αὐτὴν τὴν ἀπιστία.
Ὅταν μιὰ ἡμέρα ἐκεῖ ποῦ ἐκαθόμουνα,
Καὶ τὰ ἴδια πάλιν ἐσυλλογίζομουνα
Μοῦ λέει ἕνας φίλος μου, ὅστις τὰ ξέρει οὐλα :
Πάλιν θὰ συλλογίζεσαι, βλαμάκι μου, τὴ δοῦλα.
Εἶνε νὰ μὴν τὴν σκέπτομαι ; Ἦτανε ζηλεμένη,
Κοπέλλα μὲ τὰ οὐλά της ἢ προσφιλῆς Ἑλένη.
Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ ζητῶ νὰ εὔρω τὴν αἰτία,
Ποῦφερε τὴν Ἑλένη μου σ' αὐτὴ τὴν ἀπιστία.
—Εἶνε εὐκόλο πολὺ τὸ ζήτημα νὰ λύσης...
Νά, γιατί δὲν ἦσο ἱκανὸς νὰ τὴν εὐχαριστήσης...»
Καὶ εἶχες δίκην φίλοι μου, καὶ θὰ μοῦ γίνῃ μάθημα,
Καὶ δὲν θὰ τὸ πάθω στὸ ἐξῆς πάλιν αὐτὸ τὸ πάθημα...

Ἐφ' εὐδρείας.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΗΣ ΤΩΣΠΑΣΕ

— Θὰ μ' ἀφήσης νὰ στὸ σπᾶσω
λέγ' ὁ Τάσσος εἰς τὴν Ἑμμα
κι' αὐτὴ λέγει:— Ὅχι Τάσσο,
γιατί θὰ μοῦ τρέξει αἷμα.

—Δὲν βαρύνεσαι τί αἷμα
οὔτε στάλλα δὲν θὰ ρεῖσῃ.
—Ὅχι ! ὄχι ! λέγ' ἢ Ἑμμα
καὶ ζητεῖ νὰ δραπετεύσῃ.

Ἄλλ' αὐτὸς τὴν ἀγκαλιάζει
ἀπ' τὴ μέση τὴν χυτὴ
καὶ στὸν καναπέ τὴν βάζει
μακρὰ καὶ ξαπλωτὴ.

Κι' ἐκεῖ πλέον συγκροτεῖται
μάχη ἀπελπιστική,
πάλιν ποῦ δὲν ἱστορεῖται
ἀληθῶς ἠρωϊκὴ !

Ἄλλ' ὁ Τάσσος μάνι-μάνι
μὲ ταχνάσματα φρικτὰ
ἀπροόπτως τῆς το πιάνει
καὶ τὸ σφύγγει δυνατὰ.

Καὶ ἐνῶ αὐτὴ φωνάζει
κι' ἀπ' τοὺς πόνους θὰ τὰ χάσει
αὐτὸς τὴ δουλειὰ κυττάζει,
προσπαθεῖ νὰ τῆς τὸ σπᾶσῃ.

Κι' ὅλ' αὐτὴ ἢ φασαρία
καὶ τῆς Ἑmmas ἢ φωναῖς
μιὰ μηδαμινὴ αἰτία
ἀπὸ τῆς πολὺ κοιναῖς.

Εἶχ' αὐτὴ ἕνα σφυρὶ
στὸν ἀφράτο της λαιμὸ
καὶ δὲν μπόρνε νὰ ἡσυχάσῃ
ἀπ' τὸν πόνο τὸν σκληρό.

Κι' ὁ Τάσσος φυρὶ-φυρὶ,
γιατί τῶχε γιὰ καὺμό,
ἤθελε νὰ τῆς τὸ σπᾶσῃ
καὶ τῆς τῶσπασε θαρρό.

ΣΗΖΑΡ

ΤΗ ΔΕΛΤΑ

Σὰν τὶ τάχα νομίλης,
μικρὰ κόρη μοδιτροῦλα,
σὰν τὶ τάχα νὰ ἐλπίζης
ἐπειδ' εἶσαι νοστιμοῦλα

Μήπως ἔχεις τὰς ἐλπίδας
πῶς βασίλισσα θὰ γίνῃς,
καὶ θ' ἀναίθῃς τὰς βαθμίδας
τῆς τιμῆς τῆς ἀνθρωπίνης;

᾽Ω ! μικρὰ μου κοπελίτσα,
δὲν ἐγνώρισες ἀκόμη
τ' εἶν τοῦ κόσμου μας τὰ σκίτσα
τὶ εἶν τοῦ κόσμου μας οἱ δρόμοι

Ἔλα τώρα, ἀφισέ τα,
δισταγμοὺς καὶ κάθε ἄλλο,
καὶ στήν ἀγκαλιά μου πέτα
νὰ γευθῆς πόθο μεγάλο. !

Βίγκλα Τρινάσου

ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΠ' ΑΛΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ

Δεσποσύνη, δεσποσύνη,
ὁ λοχίας σ' ἀπατᾶ,
ἀγαπᾶ μιὰ μοδιτροῦλα
σὲ μιὰ ἄλλη γειτονιά.

Δεσποσύνη δεσποσύνη
ὁ λοχίας σὲ γελά,
σ' ἔχει μόνο γιὰ κορρῖδο
καὶ σοῦ παίρνει τὰ ψηλά.

Καὶ τὰ τρώγει μὲ Ἐκεῖνη
ποῦ σ' ἀλήθει ἀγαπᾶ,
Καὶ ἐνῶ ἐσὺ στενάζεις
ἄκεινος πίνει, τραγοῦδᾶ.

ΡΩΜΑΙΟΣ

ΤΗ ΔΕΣΠΟΣΥΝΗ: Β. Κ.

— Πόλον —

Ντυμένη μὲ τὰ κάταστρα φουσιάνια
ᾧμορφη καστανὴ μου παιγνιδιάρισσα
γεμάτη ὄλο νάζι καὶ περιφάνεια
ἐπέρασες μπροστά μου καὶ σπαρτάρισα

Σὰν τὸ πουλὶ ποῦ πιάνεται στὸ βρόχι
Ἐπιάστηκα κ' ἐγὼ σ' ἀφράτα κάλλησον
Ἄχ ! λύσε μου, πουλί μου, τὴν ἀπόχη
ἢ δέσεμε σφιχτὰ μέσ' στήν ἀγκάλῃ σου.

Καυμοῦρας

ΣΕ ΜΙΑ ΠΑΛΛΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Τοῦ κάκου μὲ τῆς φίλες σου
σὲ μένα παραγγέλλεις
πῶς τώρα ἐμετάννοιωσες
καὶ ὅτι πάλιν θέλεις.

Νὰ σμιζοῦμε νὰ μ' ἀγαπᾶς
καὶ γὼ νὰ σὲ λατρεύω,
Τοῦ κάκου, εἶσαι ψεύτρια,
ἐγὼ δὲν σὲ πιστεύω.

Γιατ' ὅταν εἶχα χρήματα
κ' ἐξόδενα κυρία,
ἤμουτα μόν' ἀγάπη σου
καὶ μόνῃ σου λατρεία.

Ἄλλ' ὅταν ὁμως τέλειωσαν
ἐκεῖνα τὰ λιανὰ
κλωτῶ ἀπ' τὸ ποδαράκι σου
ἤπῃρα στὰ πισινά.

Ὡς δῶρον τῆς ἀγάπης μου,
τῆς τόσης μου λατρείας,
ἢ κάλλιον, κυρά, εἰπεῖν
τῆς . . . ἀπενταρίας.

Λοιπὸν τὰ δύχτια κύτταξε
σὲ ἄλλοτε νὰ ρίξῃς
ποῦ νὰ μὴ ξέρῃ τ' ἀθλά σου
γιὸ νὰ τὸ νὲ τυλίξῃς.

ΦΑΣΑΡΙΣ

— Σε κάθε φύλλον μίαν —

Η ΦΑΝΗ

— Όδος Ζήνωνος —

Τὴν κρατᾷ στὴν ἀγκαλιά του
 Τὴν φορτῶνει μὲ φιλιὰ του
 Καὶ γλυκὰ τῆς ὀμιλεῖ...
 Καὶ ἡ κόρη ἡ ἀφροπλαισμένη
 Τοῦ λέγει στὰ γέλωτα λιγωμένη
 — Δός μου ἀκόμην ἓνα φιλί.

ΔΟΥΛΙΕΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΨΑΡΡΟΜΙΛΙΓΓΟΥ

— Πῶς σὲ λένε, Κορίτσι μου ;
 — Ἄναϊς, κυρία Ἀριστέα.
 — Βέβαια, κορίτσι μου, ἀνὰ εἰς, ἀμ' τί ἀνὰ δύο!...

- 'Επῆγες, ἄνδρα μου, στὰς «'Εκκλησιαζούσας»;
- Ναι, ἀγάπη μου . . .
- Αἶ, λοιπόν, ποῖαι εἶνε αἱ ἐντυπώσεις σου ;
- Ὅτι στὴν ἀρχαιότητα, ὅπως καὶ σήμερον, οἱ ἄνδρες ἦσαν λίαν ὀπισθοδρομικοί.

'Εφάγανε, γλεντήσανε καὶ τὸ ξεφαντώσανε
Μὰ δὲν γνωρίζω διατι στὸ τέλος ἐμαλώσανε...
Καὶ τῆς εἶπε στὸ αὐτί, καὶ τι ποῦνε κρυφὸ
Μ' αὐτὴ κρατεῖ τὴ θέσι του, τοῦ κάνει τό...κουφὸ.

'Ενῶ τὰ κουπιὰ τραβᾶνε
Καὶ οἱ τρεῖς τῶν τραγουδᾶνε
— 'Ελα, κοπέλλα, ἔλα
Στὴ βάρκα μέσα νὰ καθίσης
Μὲ τὸ μικρὸ σου χέρι
Τὴ λογουδιέρα νὰ μᾶς κρατήσης.
'Ελα, κοπέλλα, ἔλα
'Εγια μόλα ἐγια λέσα
'Εως ὅτου γιὰ νὰ μπῆ
Μέσα στὸ λιμάνι, μέσα!...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΑΡΝΟΥΒΟ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΦΥΛΑΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

'Εκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Πέμπτην

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
63—ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ—63

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία Δραχ. 5.—Ἐξάμηνος Δραχ. 3.—Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 6.

ΤΟ ΚΟΡΤΕ προσεχῶς—ἀμα τῇ ἀποφυλακίσει τοῦ Γιάννη Μάγκα—ιδρύει ἰδικὸν τοῦ Λιθογραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον, ὅτε θὰ ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος 16σέλιδον καὶ πολύχρωμον Ἀπὸ τῆς 2ας Σεπτεμβρίου ἐπαρέχεται εἰς τὸ πρῶν σχῆμά του δεκαεξασέλιδον, τετράχρωμον κα. καλλιτεχνικώτατα ἐκτεινωμένον.

ΔΗΛΩΣΙΣ.—Ἐπὶ τέλους! Τὸ ἐπὶ τῆς κατηγορίας τοῦ Γιάννη Μάγκα μας διὰ τὸ «Κόρτε» βούλευμα ἐξεδόθη τὴν π. βδομάδα ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου. Παραπέμπεται δὲ ὁ Διευθυντής μας νὰ δικασθῇ εἰς τὸ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικεῖον ἐπὶ προσβολῇ τῶν δημοσίων ἠθῶν!!! Τοῦ βουλεύματος ἐκδοθέντος ἡ ἡμέρα εἰς δίκης εἶνε ἐγγύς. Εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν ποιοὶ δικασταὶ θὰ τύρηνται νὰ δώσωσι καταδικαστικὴν ψήφον διὰ τὸ ὠραῖον φύλλον μας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ "ΚΟΡΤΕ",

— ΑΘΗΝΑΙ

= Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου, ἀγαπητέ μου Γυναϊκάκια, Ἐκεῖνοι ποὺ εἶδαν τὸν Γιάννη Μάγκα μας μέσα καὶ κυττάει ἔξω φαίνεται ὅτι τὸ ἕκαμον φροντίζοντες διὰ τὴν ὑγίαν του λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι στῆ ρετσίνα βάζουν ἄμικτον τὸν καλοκαίρι. Ἐκεῖνο τὸ ὄποιον ἐστερήθη, φίλε μου, εἶνε μόνον ἡ παγμένη μπύρα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτῆ κάποτε—κάποτε βρέχει τὸ λαρύγγι του γιὰ παρηγοριά. Τί νὰ γίνῃ! Ὅ, τι μοῦ ἐστείλεις τὰ βλέπεις δημοσιευμένα.

= Ἄς σου γίνῃ ἡ χάρις, φίλε Ζωνωπίων Α', καὶ ἰδοὺ δημοσιεύω τὴν ἐρώτησίν σου:

Εἰμπορεῖ νὰ μᾶς δηλώσῃ ὁ Πετεινὸς τοῦ «Φλέρτε», διατὶ μετέβαινεν συχνὰ εἰς τὴν Δεξαμενὴν καὶ μάλιστα εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ Κοιτιοῦ;

= Ἀγαπητέ μου φίλε Σεθκέπαυτε, ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολάς σου ἔλαβον. Τὰ ποιηματάκια σου θέλουν ἐπεξεργασίαν ἄφησε νὰ βγῇ ὁ Γιάννης-Μάγκας μου ἀπὸ τὰς φυλακάς, ὅτε θὰ τοῦ μείνῃ καιρὸς νὰ τὰ ἐπεξεργασθῇ, ὅχι μόνον τὰ ἰδικά σου, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων φίλων μου. Εὐχαριστῶ πολὺ-πολὺ διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ φύλλου μου ἐνεργείας σου. Προτίμα πάντοτε ποιηματάκια μικρὰ καὶ ζουμερά.

= Γιά σου φίλε ἀγαπητέ καὶ ντερβισόπαιδο Λοχία. Εὐχαριστῶ πολὺ-πολὺ διὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ Γιάννη-Μάγκα μου φιλικὰ αἰσθηματά σου. Εἶσαι χρυσὴ καρδιά καὶ προσεχῶς θὰ γνωρισθῆς μετὸν Γιάννη-Μάγκαν μου, ὅστις ἐχάρη πολὺ γνωρίσας τὸν ἀδελφόν σου. Κανένα ποιηματάκι δὲν σκαρώνεις νὰ περνᾷ ἡ ὥρα;

= Ἀγαπητέ μου Ἐφεδρεία, ἡ ἐπιστολὴ σου ἡ ἀδελφικὴ ἔληφθη. Ὁ Γιάννης Μάγκας μου σοῦ στέλλει χίλια φίλια.

= Τὴν ὠραίαν σου κάρτ-ποστάλ ἔλαβον ἀγαπητέ φίλε Γυναϊκάκια. Τὸν Γιάννη Μάγκαν μου ὅποιανδήποτε ὥραν καὶ ἂν ὑπάγῃς εἰς τὰς φυλακάς δύνασαι νὰ τὸν ἴδῃς, ὥστε σὲ ἀναμένει.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀγαπητέ φίλε Graigoir An, εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου ὁ Γιάννης Μάγκας μου ποὺ ἀπήντησεν τὴν 11ην τρ. μηνός.

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

= Φίλε Γυναϊκοθύρα (Πάτρας). Θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς. Δύο μόνον δραχμάς. Ἀναμένεμεν.

= Σὰν τὰ χιόνια, ἀγαπητέ μοι Παπαρούνα (Ζάκυνθος). Θὰ δημοσιευθῶν. Ὁ Γιάννης Μάγκας μου σ' εὐχαριστῆ διὰ τὰ πρὸς αὐτὸν φιλικὰ αἰσθηματά σου.

= Ὁ ἀ δημοσιευθῶν φίλε Ὄφθαλμὲ τῆς Καταδιώξεως (Λάρισσαν).

= Θὰ δημοσιευθῶσιν, φίλον Μαγκάνι (Γαρδικιον), ἀλλὰ μετὴν σειρὰν των, διότι ἔχω τόσας πολλὰς ἀπαιτήσεις φίλων μου, ὥστε εἴαν ἀπεφάσιζα νὰ δημοσιεύσω ἔλα τὰ διὰ τὸ «Πεταχτό» ἀπεσταλμένα δὲν θὰ ἔρθον δύο φύλλα πλήρη δεκαεξασέλιδον «Κόρτε».

= Προσεχῶς θὰ δημοσιευθῶσιν, φίλε Γ. Σκαπετογράκη (Κυπαρισσίαν), ἀποσταλλέντα διὰ τὸ «Πεταχτό».

— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

= Ἐλαβον, ἀγαπητέ μου φίλε Don Juan (Κων)πολιν τὴν φιλικὴν σου ἐπιστολήν. Τὸ ποίημά σου σχοινοτενές καὶ μὴ ἐπιμελημένον περὶ τὸ μέτρον. Περιμένω μικρὰ καὶ ζουμερά.

= Ἀγαπητέ μοι Σηζῆρ (Σμύρνην) τὰ ζητηθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν. Τὰ ποιηματάκια σου τὰ βλέπεις δημοσιευμένα.

= Τὰ διὰ τὸ «Πεταχτό», ἀγαπητό μου Κουδέλι (Σμύρνην) τὰ βλέπεις δημοσιευμένα.

= Τὰς ἐπιστολάς σου καὶ τὴν συνδρομὴν ἔλαβον, φίλε Διαμ. (Ζαχαζίκ-Αἰγύπτου). Τὸ φύλλον ἤρξατο ἀποστολόμενον τακτικῶς

ΕΠΙ ΤΗ ΦΥΛΑΚΙΣΕΙ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΝΩΝ

Ἐπερ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Κόρτε» πρὸς τὸν κ. Μπενῆ Ψάλτην

Ἡ καθημερινὴ συνάδελφος «Ἀστραπὴ» τὴν 6ην τρ. μηνός ἐδημοσίευσεν τὴν ἀκόλουθον εἰδήσιν:

Ἀναφορὰ Πατρῶν.— Ἀπεστάλη ἐκ Πατρῶν χθὲς ἀναφορὰ πρὸς τὸν Εἰσαγγελεὰ τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν κ. Μπενῆ Ψάλτην φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τῶν εὐποληπτοτέρων κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης, διὰ τῆς ὁποίας διαμαρτύρονται διὰ τὰ ἐν τῷ «Φλέρτε» κατὰ τοῦ κ. I.M. Μαγκανάρου γραφέντα, ὅτι οὗτο ὑπῆρξεν κατὰ τὴν ἐν Πάτρας μακροχρόνιον διαμονὴν του ἐκδιστάτης καὶ δολοφόνου (!!!), βεβαίουσι δὲ τὸν κ. Εἰσαγγελεὰ ὅτι τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ κ. Πετρούτσου εἶνε ἀπολύτως ψευδῆ καὶ ὅτι ἡ κοινωνία τῶν Πατρῶν ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ τὸν κ. Μαγκανάρου, ζητοῦσιν δὲ προσέτι ὅπως τιμωρηθῇ ὁ ἐκδότης τοῦ «Φλέρτε» πρὸς παραδειγματισμόν, ἵνα μὴ διασφύεται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τοῦ τυχόντος ἢ τιμῆ καὶ ἡ ὑπόληψις ἐντίμων πολιτῶν.

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη τῶν Πατρῶν ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΑΙΤΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
πρὸς τὸν Εἰσαγγελεὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν
κ. Μπενῆ-Ψάλτην

Πάτραι τῇ 15ῃ Ἰουλίου 1904

Κύριε Εἰσαγγελεῦ!

Εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 34 καὶ 35 φύλλα τοῦ περιοδικοῦ φύλλου «Φλέρτε» εἶδομεν μετ' ἀπορίας νὰ δημοσιευθῇ λιβελλοσ κατατὸν διευθυντοῦ καὶ ἰδιοκτῆτου τοῦ περιοδικοῦ φύλλου «Κόρτε» κ. Ἰωάννου Μ. Μαγκανάρου, δι' οὗ οὗτος ὑβρίζεται ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ πόλει μας πολυχρόνιον διαμονὴν του ὑπῆρξεν ἐκδιστάτης καὶ δολοφόνου!!

Ἐπειδὴ ταῦτα, κύριε Εἰσαγγελεῦ, εἶνε ἀπολύτως ψευδῆ

Ἐπειδὴ ἡ κοινωνία τῶν Πατρῶν ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ τὸν κ. Ἰω. Μ. Μαγκανάρου

Ἐπειδὴ παρὰ τοῦ κ. Μαγκανάρου, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ἐπεδῶθη ἐναντίον τοῦ λιβελλογράφου καὶ ἀρθογράφου τοῦ «Φλέρτε» μῆνυσις ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ συκοφαντίᾳ.

Διὰ ταῦτα

Κύριε Εἰσαγγελεῦ!

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, ὅπως ἐνεργηθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιδοθείσης μνηύσεως τὰ δέοντα καὶ τιμωρηθῇ κατὰ τὸν Νόμον ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Μαγκανάρου μνηυθεὶς ὑπεύθυνος συντάκτης καὶ ἐκδότης τοῦ «Φλέρτε».

Εὐπειθέστατοι

Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί

ΠΕΤΑΧΤΟ ΚΟΡΤΕ

— ΑΘΗΝΑΙ

* * Στο Ζάππειον μανθάνω, καλό μου άνθυπολοχαγάκι, σου γίνεται τακτικά.

— Πώς πηγαίνουν εκεί αϊ συντεύξεις σου με την άρτίστα ; Δεν άμφιβάλλω καλά.

* * Μίαν συμβουλήν δεσποινίς Α.—Φάληρον—

— Μην έμπιστευεσθε εις την θάλασσαν, διότι εινε άπιστος.

* * Μελαχροινούλά μου (Βατραχονήσι), διατί πάντοτε στέκεις στο μπαλκόνι περίλυπος και μελαγχολική ;

— Άραγε τί έχεις ; Μήπως πόνο τής καρδιάς ;

* * Δεσποινίς Μ. (όδός Διοχάρους), και άλλοτε σάς ειπα ότι ή ώρα των συνεντεύξεών σας εινε άκατάλληλος.

— Προσέχετε. Θα βρῆτε τον μπελά σας.

* * Μικρή μου κοπέλλα (όδός Ρηγίλλης), πρόσεχε όχι μόνον την εύμορφιά σου και τ'άλλα από τον λοχία, αλλά . . . τον μισθόν σου,

— Πρόσεχε, κοπέλλα μου, πρόσεχε.

* * Γιώργο, τής Δεξαμενής, ή άγαπητή σου ήθοποιός Γ. ήλθεν.

— Τρέξε, διότι ο άντεραστής σου Μήτσος θα σε προλάβη.

* * Δεν μου λές, καλή μου Μ. Ζ. (όδός Κολοκ.), πώς τὰ περνάς με τον . . . σύζυγόν σου ;

— Έξακολουθεις να γρινιάζη και ν' άπειλή πώς θ' . . . αυτοκτονήτη ;

* * Μετά χαράς, κ. Δ. Χ. εκ Ροψάνης, μεγάλης σ' έπανείδον οί φίλοι σου.

— Οί όποιοι εινε καταγοητευμένοι και καταμαγευμένοι με τὰ πατριωτικά τραγούδια σου και τὰς λαμπράς στορίας σου.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

* * Βρέ Κακαρούκα τί μαζεύεις κάθε βράδυ τον Ντουρτζή και τον Τσιλέβρα εις τὸ οίνοπωλείον τής όδοϋ 'Αγ. Διονυσίου και τούς μεθείς ;

— Άρησέτους ήσύχους γιατί εινε νοικοκυραίοι άνθρωποι.

* * Διατί κυρά μου (όδός 'Αγίου Διονυσίου) έπῆρες πολὺ φούρια δια τὰ γραφέντα ;

— Φαίνεται ότι ένέχσσαι εις την ύπόθεσιν τής επιστολής.

— Τὸ μπιλέττο του έραστου σου εύρίσκεται εις χειράς μας και φώναζε όσον θέλεις.

* * Διατί, καλή μου διοπτροφόρος Β. (όδός Λέκκα), δεικνύεις εις τον κόσμον τὰς επιστολάς των έραστῶν σου ;

— Ένας από αυτούς μου έλεγε ότι τον έχεις φάει με τὰς επιστολάς σου ζητούσα ραντεβου.

— Τὰς δὲ επιστολάς σου μάς τὰς παρέδωκέ και ίσως τὰς δημοσιεύσωμεν.

* * Ωραία μου και τρελλούτσικι δεσποινίς Τ. Α. (Λεοφόρος Σωκράτους), κουκουναρι σε ταΐζουν και κάνεις τόσες ώραιες γάμπες ;

— Με αυτές σκανδαλίζεις όλους τούς νέους.

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* * Δεσποινίς Σ. (Σπέτσας) ένόμιζα ότι παραθερίζουν μόνον τὰ κορμιά, αλλά τώρα βλέπω να παραθερίζουν και ή καρδιές.

— Με έννοεις, νομίζω. Πώς ;

* * Ο άγαπητός μου φίλος Ντοντός, φιλιτάτη Γεωργία (Πάτρας), παραπονείται ότι τον έλησμόνησες.

— Μπορούμαι τουλάχιστον να μάθωμεν τί γίνεται ο παπαγάλος μας ;

* * Καλό μου παιδάκι Σ. Α. (Πύργον), τί μανθάνω ;

* * Τάχεις ψήσει με την άπέναντί σου Δελ.

— Σου συνιστώ να μην πηγαίνης κοντά της, γιατί αν τὸ μάθη ο Νικ. θα φάς κανένα βρωμόξυλο.

* * Δεν μου λές, δεσποινίς Σ. Μ. (Λαμίαν), πώς πηγαίνουν οί έρωτές σου μα τον . . . ξέρεις ποιόν.

— Είναι καλό παιδί, μανθάνω, αλλά . . .

* * Μανθάνω, καλή μου δεσποινίς Φ. Μ. (Πόρον), ότι δεν άφίνεις κανένα νέον ήσυχον.

— Όλους τούς έχεις υπό τὰς διαταγάς σου.

* * Καλό και επικερδὲς επάγγελμα βλέπω ότι εξέλεξας, καλό μου κορίτσι Ψωμ. (Πόρον).

— Άλλά . . . Τέλος πάντων, σου εύχομαι καλὸ δουλιές.

* * Καλαί μου δεσποινίδες Β. συνοικία 'Αγίου Διονυσίου (Πάτρας), βλέπω ότι θριαμβεύετε εις τὸ κόρτε.

— Άλλά τί ρεζιλίκη ήτο εκείνο τὸ όποιον επάθατε εις την Πλατείαν Γεωργίου Α' ;

* * Είμαι περιεργον να μάθω, κύριε Χ. (Φιλιατρά), τί είχεις που έμάλωσες και σ' έδειρε πρό καιρού ο Β. Β.

— Δεν σου εφθανε ο Β. Σ ; Αϊ ;

* * Πολὺ μικρὸ μου ήρχισες, καλό μου μοδιστράκ-Δ, όδός 'Αχ. (Λαμίαν), τὰ ραντεβου σου με τον δεκαι νέα Σ. Κ.

— Δεν περιέμενες να μεγαλώσης λίγο ;

— **— ΕΞΩΤΕΙΚΟΝ**

* * Γιατί, δεσποινίδες Α. Α. Δ. και Π. (Σμύρνη, Τριάδα) μοναχὸ άφήνεται τὸ κυριώτερον του κυρίου κυριωτά του καφενειον, όπου και οί μπαμπαδες σας αναπαύονται και τρέχετε εις τὸ Βαϊρακλί . . . τί μυστηριώδες μστήριον σάς έλκει εκεί ; . . .

— Μὲς στη σκόνη και στη λάβα για να τρέχετε κορίτσι

στου Βαϊρακλιου τή χώρα

κάτι λάκκο κρύβ' ή φάβα

κάτι τι σαν τρυφερίτσια . . .

αυτὰ φθάνουν για την ώρα.

* * Δεν είσαι στα καλά σας βεβαίως, φίλε Π. Μ. (Σμύρνη), άλλως δεν εξηγεϊται ή πρόσ την καλήν κόρην Μ. Δ. διαγωγή σου.

— Όνομα και πράγμα

γυιός τής Μιχαλούς

είσαι, φίλε, θαύμα

μέσα στους λωλους.

* * Για όνομα του Θεου Φ. Φ. (Σμύρνη) δεν πλένεις κομμάτι και τὰ λαιμά σου πρό πάντων εκείνα τ' αυτιά σου που κοντσούν να φυτρώσουν μέσα τσουκνίδες.

— Άλλά που σου μένει καιρός από τὸ κυνήγι των έραστῶν ! και όμως άδικεϊσαι, διότι ήρχισεν να γίνεται λόγος μεταξύ αυτών.

— Ότι είσαι μία βρώμα

τὸ παρατηρήσανε

κι' όλοι τους με ένα στόμα

σπούτσα σ' έβαφτίσανε !

* * Au revoir λοιπόν, άγαπητοί μου και άγαπητά μου, την προσεχή Πέμπτη με χιλια φιλιά.

ΚΟΡΤΕ

Ξαπλωμένοι στο γρασίδι
Παίζουν, παίζουν γελαστοί
Πότ' εκείνος από πάνω
Πότ' αυτή γονατιστή

Πότ' εκείνη από κάτω
Πότ' αυτός γονατισμένος
'Απ' τὰ γέλια αυτή λυμένη
Και αυτός ξελυγωμένος. *

ΕΙΣ ΤΟΥ Α. ΠΟΛΙΤΟΠΟΥΛΟΥ

—'Οδός Ράισης 19—

'Η ένδυμασία οπισθικά 30 μόνον δραχμάς.

Τοίς Ταβτάδες σας, τὰ Φουλάγια σας, τὰς Γάρπαις σας, εἰς τὸ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΥΨΑΝΘΗΡΙΟΝ
Α. ΓΙΑΔΑΝ Πλατεία Καπνικαράς.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ

'Ολοι γνωρίζομεν τὸ μέγα Ἑπιτο-
ρικὸν Γραφεῖον Ὁρολογίων τοῦ κ.

ΣΠΗΛΙΩΠΟΥΛΟΥ

εἰς τὴν ἄδὸν Σταδίου, παραπλεύρως
τῶν μηχανῶν Σίγγερ. Τὸ κατῆστημα
τοῦ κ. Σπηλιωπιούλου ἀληθῶς
εἶνε μοναδικὸν ἐν Ἀθήναις. Ὁρολόγια
σπανίας ἀκριβείας περὶ τὴν ὥρην καὶ
ἐπάγγελου τέχνης, εἰς τιμὰς ἐπιστεύτως
εὐθηνάς. Πρωτοφανές... Κατῆστημα
τῆς μάδας, κατῆστημα διὰ τοὺς νέους
τῆς ἐποχῆς. Ὁρολόγια ἐξ ὅρα δὴ
τῶν Εὐρωπαϊκῶν συστημάτων.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ἐπιναλαμβάνει τὴν ἔδωσίν σου

Ο "ΜΑΓΚΑΣ"

τοῦ

ΓΙΑΝΝΗ ΤΡΕΧΑ-ΓΥΡΕΥΕ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΝΤΕΛΗΣ

Τοῦς παθόντας ἐξ ὀξείας, χρονίας,
χρονιωτάτης, βλεννορροίας, πυριλίδας,
ἐλκῶν καὶ πάντων τῶν ἀφροδισιτικῶν
παθῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν θεραπεύει
ἐντός ὀλίγιστου χρονικοῦ διαστήματος
ὁ σιφελιδολόγος Ἴατρος

ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

δι' ὅλων ἰδιαιτέρων φαρμάκων, τοῦ
μόνον πληρωμένον πολυόντων δὲ
καὶ φαρμάκων ἀνιμανετικῶν, σπέρμα-
τορροϊκῆς στειρωσεως, ὡς ἐπίσης καὶ
κατὰ τῆς τεχνολογίας

65—ὁδός Ἀδριανῆς—65

'Ὅσοι ἐπιτελέσωσιν 2—5 μ. καθ' ἑκάστην

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΪΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΛΕΒΑΝΤΗ

'Ὅδος Σοφοῦ καὶ Κηροκείου 151.
Τὸ μικρὸν, ἀλλὰ κομψὸν φωτογρα-
φεῖον τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Γ. Ε. Λε-
βαντῆ ἐτελεῖ πᾶσαν φωτογραφικὴν
ἐργασίαν μετ' ἀκρῆς ἀλλοῦ τέχνης
καὶ ταχύτητος. Ὅσοι σπεύσατε νὰ
φωτογραφηθῆτε ἐκεῖ

'Ἐκάστη μεγέθυνσις 1 25 μόνον
δραχμάς.

ΕΥΑΝΘΕΣ

Φάρμακον κινετῆς πρῶ-
σεως τῶν τριχῶν.

'Ὅσοι θέλετε ν' ἀποκτήτητε πλου-
σίαν καμην.

'Ὅσοι καὶ ὅσοι θέλετε νὰ μὴ πί-
πτουσιν ὠστρίδες τῆς κεφαλῆς σας.

'Ὅσοι θέλετε ν' ἀποφύγητε τὴν φ-
λλέκραν.

προμηθευθῆτε τὸ ΕΥΑΝΘΕΣ
τὸ μόνον καὶ ἀποτελεσματικὸν φάρμακον.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

'Ἐκαστὸν κυτίο δραχμάς 2

—Πληροφορεῖται ὁδός Σόλωνος κρ. 63—
www.wwww.wwww.wwww.wwww.wwww

'Ὅσοι τὴν πού εἶνε κλοκαίρι
εἰς τὸ **ΚΑΦΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΤΟΥ ΑΝΘΙΣΤΟΥ**

ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑΝ

Τρέξατε ἐκεῖ ὅσοι

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ Αἱ εἰς τὸ ΚΟΡΤΕ
καταχωροῦμεθαί ἀγ-
γελίας πληρώνονται τὴν ἐπομένην τῆς
δημοσιεύσεως.